

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Gfv.III.30.182/2025/5.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

Az adós: adós1

Az adós felszámolója: felszámoló1

A felszámoló képviselője: dr. G. Gy. kamarai jogtanácsos

A kifogást tevő hitelező: hitelező1

A kifogást tevő hitelező képviselője: Korompainé dr. Angyal Erzsébet ügyvéd cím1

Az eljárás tárgya: kifogás felszámolási eljárásban

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: kifogást tevő hitelező

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Fővárosi
Ítéltábla 15.Fpkhf.43.213/2025/2. számú végzés

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Fővárosi Törvényszék 24.Fpkh.247/2024/11. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartja.

Kötelezi a kifogást tevő hitelezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg a felszámolónak 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az adós 2015. március 5-i kezdő időponttal felszámolás hatálya alatt áll.

[2] A felszámoló a 2021. június 26-i „értesítés nyilvántartott, elismert hitelezői igény összegéről” megnevezésű tájékoztatása szerint a hitelező 7.620,47 forint összegű követelését hiányzó ügyfélvagyonból eredő követelésként igazolta vissza, egyben azt is közölte, hogy a követelést a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Bszt.) 136. § (2) bekezdés c) és/vagy (4) bekezdés c) pontja figyelembevételével a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 57. § (1) bekezdés a) pontot követő, b) pontot megelőzően besorolt hitelezői igényként vette nyilvántartásba.

A kifogás és a felszámoló ellenkérelme

[3] A hitelező 2024. október 9-én terjesztett elő kifogást, melyben a felszámolónak a hitelező 2024. szeptember 17-i megkeresésére adott 2024. szeptember 27-i tájékoztatása alapján azt sérelmezte, hogy a felszámoló a ki nem adható pénzeszközök miatt nyilvántartásba vett és visszaigazolt 7.620 forint összegű igényét nem terjesztette be vitatott igényként a bírósághoz a Bszt. 136/A. §-a szerint. Kérte ezért a felszámoló kötelezését arra, hogy a hitelezőnek a 7.620 forint követelése részleges kiadására vonatkozó igényét elbírálás céljából küldje meg a bíróságnak.

[4] A felszámoló védekezése elsődlegesen az eljárás megszüntetésére, érdemben a kifogás elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú határozat

[5] Az elsőfokú bíróság a kifogást elutasította. Végzésének indokolása szerint amiatt tekintette megalapozatlannak a kifogást, mert a hitelezőnek nincs olyan vagyona, amelynek tulajdonjogát a felszámoló vitatná, ezáltal a felszámoló nem sértette meg a Bszt. 136/A. §-ában foglaltakat.

[6] A kifogást tevő fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az eljárást – a kifogás elkészítése miatt – megszüntette, és az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte.

[7] A jogerős végzés indokolásában az ítéletábra elsőként azt rögzítette a kifogást tevő eljárást megelőző, 2024. szeptember 17-i megkeresésének és magának a kifogásnak az összevetésével, hogy a hitelező az ügyfelek – köztük a saját – pénzeszközeiben a felszámoló által megállapított hiány tényét vitatta, amelyre tekintettel kérte a felszámolótól 2024. szeptember 17-én a Bszt. 136/A. § szerinti eljárás kezdeményezését, majd ennek elmaradása miatt nyújtotta be a kifogást.

[8] A másodfokú bíróság kiemelte azonban, hogy a hitelező a „HUF pénzeszközök” hiányáról a felszámoló 2021. június 26-i leveléből már értesült. Azzal kapcsolatban pedig, hogy a hitelező a „mérleg” (I. számú közbenső mérleg és felszámolási nyitómérleg) adataiból következtetett arra a kifogás alapját képező, általa feltételezett tényre, hogy a felszámoló az ügyfelek eszközeit a felszámolási vagyon körébe vonta, arra mutatott rá, hogy az I. számú felszámolási közbenső mérleget és vele együtt a nyitómérleget a hitelező már 2021 novemberében kézhez vette. Értékelte az ítéletábra, hogy a felszámoló 2021. június 26-i „értesítés nyilvántartott, elismert hitelezői igény összegéről” megnevezésű irata tartalmazta, hogy a felszámoló a hitelező 7.620,47 forint követelését hiányzó ügyfélvagyonból eredő követelésként igazolta vissza, és közölte, hogy azt a Bszt. 136. § (2) bekezdés c) és/vagy (4) bekezdés c) pontja figyelembevételével a Cstv. 57. § (1) bekezdés a) pontot követő, b) pontot megelőzően besorolt hitelezői igényként vette nyilvántartásba. Az ítéletábra mindebből arra következtetett, hogy a hitelező ez utóbbi irat 2021. július 12-i átvételével nyilvánvalóan tudomást szerzett arról, hogy a felszámoló az igényét hitelezői – és nem tulajdoni igényként – kezeli, és arról is, hogy azt nem vitatja, azaz már ekkor tisztában kellett lennie azzal, hogy a felszámoló a követelését vitatott tulajdoni igényként nem kívánja elbírálás végett a bíróság elé terjeszteni.

[9] Mindez azt jelentette az ügyben, hogy a felszámoló a kifogást tevő vizsgált igényét – a kifogást tevő által tudottan – elismert hitelezői igényként, és nem vitatott tulajdoni igényként vette nyilvántartásba, és nem terjesztette azt elbírálás végett a bíróság elé. A kifogást tevő hitelező számára a kifogás előterjesztésének joga a Cstv. 51. § (1) bekezdése alapján 2021. július 12-én megnyílt. Az ehhez képest évekkel később benyújtott kifogás elkésett, melyre tekintettel az ítélőtábla a Cstv. 6. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 130. § (1) bekezdés h) pontjának, 157. § a) pontjának, 251. § (1) bekezdésének alkalmazásával döntött az eljárás megszüntetéséről és az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezéséről.

[10] Megjegyezte egyúttal, hogy a kifogás érdemben is alaptalannak minősült, mivel a Bszt. 136/A. §-a szerint a tulajdoni igény csak meglévő pénzügyi eszköz vonatkozásában érvényesíthető. A felszámolónak abban az esetben kell az általa vitatott igényt elbírálás végett beterveznie a bíróságnak, ha az eszköz kiadhatóságát az arra vonatkozó igény jogalapjának hiánya miatt vitatja.

Felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[11] A kifogást tevő hitelező felülvizsgálati kérelmében a jogerős végzés hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen – tartalma szerint – az elsőfokú végzés megváltoztatásával a felszámoló kötelezését kérte arra, hogy küldje meg a bíróságnak a hitelező 7.620 forint pénzeszköz részbeni kiadására vonatkozó igényét elbírálás érdekében, és a bíróság bírálja el, hogy fennáll-e az igény jog- és tényalapja. Másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[12] Előadta, hogy a másodfokú bíróság a régi Pp. 206. § (1) bekezdését megsértve, iratellenesen és valótlanul állapította meg a kifogás tárgyát: a hitelező nem a felszámolóhoz intézett kérése nemteljesítését kifogásolta, hanem azt, hogy a felszámoló nem küldte meg a bíróságnak elbírálás érdekében a még ki nem adott 7.620 forintra vonatkozó részbeni kiadási igényét.

[13] Állította, hogy a kifogás elkészttségének megállapításával a másodfokú bíróság döntése sérti a Cstv. 51. § (1) bekezdését, mivel a bíróság nem a kifogásolt felszámolói intézkedésre, hanem a bíróság által iratellenesen megjelölt másik felszámolói intézkedésre vonatkozóan vizsgálta a tudomásszerzés időpontját, sérti továbbá a régi Pp. 130. § (1) bekezdés h) pontját és a 157. § a) pontját. Hangsúlyozta, hogy a felszámoló 2024. szeptember 27-én kelt megkeresésre adott válaszából szerzett tudomást a támadott mulasztásról, melytől számítottan határidőben terjesztette elő 2024. október 9-én a kifogást.

[14] Kitért arra is, hogy a másodfokú végzés indokolásával szemben a kifogása érdemben is alapos volt. Az ügyben eljáró bíróságok vonatkozó jogi álláspontja a régi Pp. 206. § (1) bekezdését, a Bszt. 136/A. §-át sérti. Érdemi álláspontjuk eredményeként sérült a kifogást tevőnek a bírósághoz forduláshoz való joga is az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint.

[15] A felszámoló a jogerős végzés hatályban fenntartását kérte. Egyetértett a jogerős végzés indokaival.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[16] A Kúria a jogerős végzést a Cstv. 6. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt a megjelölt okból nem találta jogszabálysértőnek.

[17] A felülvizsgálati eljárás lényegét és korlátait illetően – egyben a felülvizsgálati eljárás kereteinek tisztázásához – előrebocsátja, hogy a felülvizsgálat – a törvényben tételesen megnevezett egyéb végzéseken felül – a jogerős ítélet, illetve az ügy érdemében hozott jogerős végzés ellen igénybevehető rendkívüli perorvoslat, amiből nemcsak az következik, hogy a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, és nem lehet tárgya sem olyan tény-, sem pedig jogkérdés, amely a megelőző eljárásban nem merült fel, de következik az is, hogy felülbírálati jogkörét a Kúria az adott ügyben nem irányadó három kivételtől eltekintve, a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, a törvényes határidőben érkezett perorvoslati kérelemben előadott jogszabálysértések vizsgálatával gyakorolhatja, amennyiben a felülvizsgálati kérelem hivatkozásai tartalmilag is megfelelnek a régi Pp. követelményeinek [rég Pp. 272. § (1), (2) bekezdései].

[18] A jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés és azzal összhangban a megsértett jogszabályhely megjelölése, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogszabálysértésre alapított felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogszabálysértés tekintetében teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható utóbb, sem hiánypótlás elrendelésével, sem a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kiegészítő nyilatkozatával. A jogerős végzést abban a részében, amelyet a felülvizsgálati kérelem egyáltalán nem vagy hiányos, ezért figyelembe nem vehető tartalmú hivatkozással támad, irányadónak kell tekinteni a felülvizsgálati eljárásban.

[19] Az előzőekből következő alapvető elvárás egyben a felülvizsgálati kérelemmel szemben – érdemi elbírálásához és eredményességéhez –, hogy hivatkozásai az ismertetett tartalommal megfeleltethetők legyenek a felülvizsgálni kért határozatnak: a felülvizsgálatot kérő félnek a jogerős határozat indokaival, érveivel szemben, azok cáfolatára kell az ellenérveit megfogalmaznia.

[20] Jelen ügyben a kifogást tevő a felülvizsgálati kérelmét a kifogás tárgyának téves meghatározására alapította és ezzel összefüggésben állította a kifogás elkésettségének az

előző jogszabálysértésből következő, álláspontja szerint ugyancsak jogszabálysértő megállapítását.

[21] Tartalmi hiányossága – a szövegesen előadott jogszabálysértésnek megfelelő jogszabályhely megjelölésének elmaradása – kizárta azonban a felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálatát abban a részében, amely a kifogás tárgyától eltérő értékelésre és tartalmától eltérő, emiatt téves figyelembevételére vonatkozott. A régi Pp.-nek a felülvizsgálati kérelemben ezzel összefüggésben megjelölt 206. §-a ugyanis a bizonyítás mérlegelésének szabálya a szabad bizonyítás rendszerében, a felülvizsgálati kérelem viszont szövegesen nem ennek sérelmét, hanem a kifogást tevő nyilatkozatának (kifogásának) a ténylegesen előadottól eltérő értékelését állította. Ez utóbbival adekvát – sérült – eljárási szabályt viszont a kifogást tevő nem jelölt meg.

[22] Mindebből következett egyben a felülvizsgálati eljárás már ismertetett szabályai szerint az is az ügyben, hogy irányadónak kellett tekinteni a jogerős végzés álláspontját a kifogás tartalmi megítélésében, és – mivel ebben a részében a felülvizsgálati kérelem nem támadta – irányadó volt a felülvizsgálni kért határozat abban a további részében is, amely a kifogást tevőnek a másodfokú bíróság által vizsgált felszámolói intézkedésről (mulasztásról) való tudomásszerzése idejére és mibenlétére vonatkozott. Ez egyben azt is jelentette, hogy megalapozottan, a Cstv. 51. § (1) bekezdésének helyes alkalmazásával következtetett a másodfokú bíróság a kifogás elkésettségére amiatt, hogy a kifogást tevő már 2021-ben tudomást szerzett a számára sérelmes, de kifogással csak 2024 októberében támadott felszámolói eljárásról.

[23] A másodfokú bíróság mindezekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályok megsértése nélkül állapította meg a kifogás elkésettségét, és vonta le az elkésettség jogkövetkezményét.

[24] Az eljárást megszüntető jogerős végzés folytán nem sérült a bírósághoz fordulásnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított joga sem. A bírósághoz fordulás joga ugyanis olyan jogosultság, amely – hasonlóan az egyéb alapvető jogokhoz – szükséges és arányos korlátozás tárgya lehet (2218/B/1991. AB határozat, 467/B/1997. AB határozat). Ilyen korlátozást jelenthetnek az eljárási jogszabályokban meghatározott eljárásindítási határidők és az egyéb perakadályok [935/B/1997. AB határozat, 70/2006. (XII. 13.) AB határozat].

[25] A Cstv. 51. § (1) bekezdése lehetővé teszi a sérelmet szenvedett fél, köztük az egyes hitelezők, továbbá a hitelezői választmány, valamint a hitelezői képviselő számára, hogy a felszámoló jogszabálysértő intézkedése vagy mulasztása ellen kifogást terjesszenek elő a felszámolást elrendelő bíróságnál. A kifogás benyújtására a törvény – a jogintézmény rendeltetésére figyelemmel, vagyis azért, hogy a sérelmezett intézkedés vagy mulasztás következményei még elháríthatók legyenek, ne alakuljanak ki az idő múlásával visszafordíthatatlan változások – határidőt szab, ennek megfelelően a kifogás a felszámoló jogszabálysértő intézkedéséről vagy mulasztásáról való tudomásszerzéstől számított 15 napon belül terjeszthető elő (Kúria Gfv.III.30.076/2024/4.).

[26] Az ügyben eljáró bíróságok e határidő megtartottságát vizsgálták, meg nem engedett akadályt nem támasztottak a kifogás előterjesztése vagy elbírálása elé.

[27] Az előzőek szükségtelenné tették egyúttal a felülvizsgálati kérelem további, a Bszt. 136/A. §-ának értelmezésével kapcsolatos, de a kifogás érdemi elbírálására tartozó hivatkozása vizsgálatát.

[28] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős végzést a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[29] A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége folytán a kifogást tevő a régi Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felszámoló jogi képviselővel felmerült, a régi Pp. 67. § (2) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései szerint a kifejtett tevékenységgel arányban, áfa felszámítása nélkül meghatározott jogtanácsosi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költséget.

[30] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes volt.

[31] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

A határozat elvi tartalma

Irányadó a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozat abban a részében, amelyet a felülvizsgálatot kérő fél egyáltalán nem, vagy nem megfelelő tartalmú hivatkozással támad.

Budapest, 2026. március 17.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró